

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 119. Quomodo sit instruendus, qui primâ vice vult communicare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

prii Sacerdotis, utuntur nomine Confessarii, & sic videtur habere usus, ex consensu ac tacita approbatione Parochorum, unde Bernal n. 64. dicit, si puer non indigeat Confessione, nec habeat Confessarium, quem interroget, posse stare determinatione parentum, vel eorum, qui sunt loco parentum.

651. Q. 119. Quomodo sit instruendus, qui primâ vice vult communicare. R. Hoc modo:

1. Quid est Communicare? R. Est Sacramentum Altaris, sive Sacratissimam Eucharistiam ore excipere, & in stomachum deglutire, in eum finem, ut sit spiritualis refectio animæ nostræ.

2. Quid accipimus in Communionem? R. Christum Dominum.

3. Quid intelligis per Christum Dominum? R. Filium Dei, sive secundam Personam factam hominem.

4. Estne Christus ubique? R. Secundum Divinitatem est ubique, secundum Humanitatem non est ubique, sed tantum in cœlo ad dexteram Dei Patris, & in terra in Sacramento Eucharistie.

5. Quando est præsens in Sacramento Eucharistie? R. Post verba consecrationis, quæ proferruntur statim ante elevationem hostiæ & calicis.

6. Quid est sub hostia & in calice ante & post prolata verba consecrationis? R. Ante prolata verba, est tantum panis in hostia, & tantum vinum cum admixtione parva aquæ in calice: sed post prolata verba, in hostia est totus Christus, cum Divinitate & humanitate, cum corpore & anima, cum Carne & Sanguine, & nihil panis est amplius ibi sed tantum sunt species, figura, color, odor, sapor panis. In calice autem est idem totus

totus Christus cum Divinitate & humanitate, cum corpore & anima, cum Carne & Sanguine, & nihil vini est amplius ibi, sed tantum sunt species vini, uti autem dictum est de pane, nam panis & vinum convertuntur in corpus & Sanguinem Christi; quia tamen totus Christus, vivus sicuti est in cœlo, ita etiam est ibi, hinc non tantum Corpus est in hostia, & non tantum Sanguis in calice, sed & in hostia & in calice sunt illa omnia, quæ dixi.

7. Tamen non videmus Christum ibi, sed omnia apparent, sicuti antea: & quomodo est possibile, ut tantus homo sit sub tam parvis speciebus, ? R. Quamvis non videamus, hoc credimus; & multa non videmus, quæ tamen credimus: hoc autem totum fit per Omnipotentiam divinam, cui nihil est impossibile.

8. Unde sumus certi, quod hoc ita sit, ita, ut hoc possimus firmiter credere? R. Inde sumus certi, & ideo firmiter credimus, quia Deus dixit, qui nec potest falli nec fallere, nec errare, nec mentiri, cum sit infinita veritas.

9. Unde scimus, quod Deus hoc dixerit? R. Scimus ex Evangelio in multis locis; & nobis est satis, quod ita nos doceat Ecclesia catholica, quæ est magistra veritatis, & cui Deus appromisit assistentiam Spiritus S. in illis docendis, quæ credere debemus.

10. Quid est in scypho illo, quem Custos porrigit post Communionem? R. Est tantum vinum, quod ideo sumitur, ut si quæ particule sacre hostiæ adhæssent linguæ vel palato, sic deglutiantur: hinc oportet facere, quantum fieri potest, ut hostia prius deglutatur, & tum illud vinum sequatur.

quatur. Si tamen aliquis non velit, potest non sumere illud vinum.

11. *Quomodo debet aliquis esse dispositus, ut digne communice?* R. Quoad corpus, debet esse jeunans à media nocte, ita, ut nihil cibi vel potus sumpserit, nequidem guttulam aquæ: non obest tamen, si salivam suam degluterit, aut sanguinem ex capite vel gingiva defluentem. Quoad animam autem, debet esse liber ab omni peccato mortali, & si aliqua mortalia antea commiserit, debet omnia esse integrè confessus cum vero dolore & proposito, & ab iis esse absolutus, qui enim communicant in statu peccati mortalis, fiunt fratres Judæ, & committunt gravissimum sacrilegium.

12. *Quid si aliquis haberet sola venialia?* R. Non peccaret communicando cum illis, dummodo non habeat actualem affectum ad illa: sed quod aliquis melius se disponit, & conscientiam magis expurgat etiam à venialibus, eò majorem per Sacramentum Eucharistiæ gratiam obtinet.

652. 13. *Quenam est optima præparatio ad Communionem?* R. Præter puritatem animæ, de qua jam dictum est, optima præparatio est, elicere, imprimis actus Fidei, etiam circa hanc Christi præsentiam in Eucharistia: Deinde actus Spei vitæ æternæ, & desiderii dignè suscipiendi Christum: maximè autem actus ardentissimi amoris erga Jesum, volentem se nobis ita benignè communicare. Formulas horum actuum habebis in tuis libellis.

14. *Quid post Communionem est faciendum?* R. Cum omni modestia & reverentia recedendum ad locum suum, ibi renovandi actus amoris
erga

erga Christum, quem jam presentem amplectemur. Gratias agemus ipsi, proponemus ei nostras necessitates, petemus gratias & auxilium pro omnibus actionibus nostris. In prima autem hac Communionem, & etiam quandoque in sequentibus, petemus singulariter, tum ut non permittat nos unquam indignè communicare, tum ut in fine vitæ habeamus gratiam illum dignè suscipiendi pro Viatico ad æternitatem: præterea die, quâ communicavimus, erimus specialiter addicti operibus devotionis, non negligemus Concionem, Vesperas vel Completorium.

15. *Quamdiu oportet abstinere ab expuendo post sumptam Eucharistiam?* R. Si quis bene degluti-verit hostiam, maxime, si etiam sumpserit vinum pro ablutione, posset statim potest expuere: expedit tamen propter reverentiam & ad cavendum scandalum continere se saltem ad unum Miserere.

16. *Quamdiu ergo abstinendum est à cibo vel potu alio sumendo?* R. Posset statim potest sumi, sed expedit saltem ad quadrantem expectare.

17. *Quare laici non sumunt Christum ex calice sub speciebus vini?* R. Quia Christus hoc non præcepit, & Ecclesia non permittit propter graves causas, quas habet; sed nec opus est, nam laici æquè multum accipiant sub solis speciebus panis, cum accipiant totum Christum, sicut antè dictum est.

18. *Quandonam tenemur communicare?* R. In primis omni anno circa Pascha, nempe intra 15. dies, numerando 8. ante, & 8. post Pascha. Deinde in fine vitæ, quando adest periculum mortis.

No-

653. Notandum, quod, cum pueri per ætatem non habeant iudicium, quo sufficienter æstiment hoc divinissimum Sacramentum, raro admittendi sint ad Communionem, & non nisi quando aviditatem, & spiritualem quandam famem, ostendent, ac se diligentius solito præpararint, ne frequentia paulatim gignat contemptum & quoddam fastidium.

654. Q. 120. An & quando Communio danda sit amentibus, semisatis, phreneticis, energumenis, surdis, & mutis. R. Colligetur ex seqq.

§. 1. Perpetuò amentes, si baptizati sint, possent cum fructu suscipere Eucharistiam, nam æquiparantur infantibus, de quibus n. 645. dictum est: attamen non legitur datam esse illis Eucharistiam; nec dari debet, inquit S. Thom. q. 80. a. 9. in O, quia id prohibet Rituale Pauli V.

655. §. 2. In dubio, an adulti amentes utantur ratione, Schild. t. 6. n. 23. dicit non esse dandum Viaticum, sed Gob. t. 4. n. 173. 417. 418. melius dicit esse dandum, quia in dubio favendum est potius homini, pro quo institutum est Sacramentum, cum certò ipsi profit, & probabiliter possit etiam causare primam gratiam, si fortè homo ille in mortali esset, de quo saltem attritionem habuisset.

656. §. 3. Illis, qui usum rationis habuerunt, nec sciuntur amisisse in mortali, dandum est Viaticum, S. Thom. suprà, & Catech. Roman. de Euch. c. 11. n. 2. Requirit tamen, ut prius ostenderint devotionem ad illud, sed Gob. n. 135. absolute dicit dari posse, quia censendi sunt voluisse, & probabile est in eo casu sufficere voluntatem interpret-